

Nyhedsbrev fra Christel Schaldemose

Brexit, Padbog-sagen og Merkel i Europa-Parlamentet. Sikken en måned.

Siden sidste nyhedsbrev fra mig, har Europa-Parlamentet været i Strasbourg to gange, så der er masser af nyt at fortælle om.

Padborg-sagen

Jeg vil dog begynde et andet sted end Bruxelles og Strasbourg, nemlig i Padborg, hvor sagen om de filippinske chauffører, har fyldt. Chauffører der arbejder for transportvirksomheden Kurt Beier og som ikke bare har boet i en slumlejr i Padborg, men også arbejdet i op til 18 timer om dagen til en sulteløn på helt ned til 15 kroner i timen.

Jeg blev ærlig talt målløs, da jeg hørte om sagen. Uanset om det er inden for reglerne eller ej, så er det ikke en måde at behandle andre mennesker på. Og det er gjort med fuldt overlæg, for egen vindings skyld. Men tydeligt er det i hvert fald, at reglerne om import af arbejdskraft fra ikke-EU-lande, har spillet fallit. Vi skal have kigget dem og den frie bevægelighed efter i sømmene. Noget skal ændres, så en ny Padborg-sag ikke kan ske.

Jeg undrer mig over, at mange arbejdsgivere i transportbranchen igen og igen skriger på arbejdskraft. De burde sige sandheden, for det er tydeligt, at det er billig arbejdskraft, de i virkeligheden mener. Jeg tror ganske enkelt ikke på, at det er svært at finde chauffører, der vil køre til en ordentlig dansk løn. Men hvis det, som firmaet Kurt Beier står for, er forholdene, å forstår jeg godt, det er svært at finde danske chauffører eller sågar europæiske chauffører.

Politiet undersøger nu, om Kurt Beier juridisk set er gået over grænsen, eller om virksomheden kun går lige til grænsen. Moralsk set er der i hvert fald ingen tvivl om, at virksomheden er gået langt, langt over! Og sagen har afsløret, at vi er vidner til et helt uhørt ræs mod bunden for arbejdskraft pga. den frie bevægelighed. Vi skal have sikret, at den frie bevægelighed også er fair bevægelighed. Social dumping skal stoppes, både med en indsats i Danmark og på EU-plan.

Et forholdsvist nemt sted at begynde, er at stoppe den næsten slavelignende trafik af filippinere ind til Europa. Uden dem vil transportsektoren forhåbentlig blive presset til at give bedre lønninger. Men jeg lover jer, at vi kun lige er begyndt at tale om dette. Et stop for social dumping er en forudsætning for, at vi kan få et ordentligt indre marked.

Mindre CO2 igen

Og så tilbage til Europa-Parlamentet, men jeg bliver ved lastbilerne. I mit seneste nyhedsbrev fortalte jeg om, at vi er i gang med at reducere CO2-udledningen for bilerne. Nu er turen kommet til lastbilerne. De skal også bidrage.

I denne uge har vi i Strasbourg stemt for nye reduktionsmål for lastbilerne. De udleder cirka ¼ af al CO2 fra vejtransporten i EU. Så det batter virkelig at tage fat her. Nu skal vi så kæmpe med Ministerrådet. Ligesom med bilerne, så er Ministerrådet også mindre ambitiøse end Europa-Parlamentet med lastbilerne. Det undrer mig virkelig. For teknikken til at få lastbilerne gjort mere klima- og miljøvenlige findes allerede. Det er bare at komme i gang.

Løkke-regeringen bryster sig af at være den grønne regering i mands minde. Det er den ikke, men den kan da gå foran og kæmpe for lastbilernes reduktionsmål ved at støtte Europa-Parlamentets position.

Merkel og Løkke

Gennem det sidste års tid, har vi haft besøg i Europa-Parlamentet af forskellige statsledere til en debat om Europas fremtid. Tidligere har vi blandt andet haft den rumænske præsident, den franske præsident og den græske premierminister.

I den seneste uge har vi haft debatten med den tyske kansler Angela Merkel. Jeg er bestemt ikke enig med Merkel i alt, men det var skønt at se hendes engagement. Hun virkede utrolig fri. Måske fordi hun har meldt ud, at hun stopper som kansler med udgangen af denne valgperiode. Hendes optræden i Europa-Parlamentet rejser dog spørgsmålet, om hun vil være interesseret i at blive formand for EU-kommissionen efter Jean-Claude Juncker. Hendes EU-engagement fejler i hvert fald ikke noget.

Hun havde mange interessante og relevante ting at sige, men hun var meget klar i mælet, da hun sagde, at "ikke alle problemer i Europa, er problemer for EU".

Det er lige præcis der, jeg står som socialdemokrat. Vi har brug for EU til at løse de store udfordringer, mens mange ting EU beskæftiger sig med, løses bedre hjemme i de enkelte lande.

Til gengæld kunne jeg ikke være mere uenig med Merkel om forsvarspolitikken. Hun mener, at EU skal have egen hær. Det er simpelthen den forkerte vej at gå. Fint med mig, at vi koordinerer indkøb af tanks og andet, men vores forsvar skal bygge på NATO. Punktum. Og nej, USA's præsident er ikke den mest stabile statsleder verden har set, men vores interesser varetages bedst af NATO.

Den næste statsleder der besøger Parlamentet bliver i øvrigt Lars Løkke Rasmussen, der kommer på besøg senere i november. Han får næppe lige så mange tilhørere som Merkel, men jeg skal nok sidde klar. Jeg vil nemlig gerne høre, hvad Lars Løkke mener om EU's fremtid.

Brexit-aftale?

Og lige som jeg skriver dette nyhedsbrev, så er alle medier gået i breaking om den netop indgåede Brexit-aftale. Jeg har ikke læst de 585 sider, som aftalen fylder, men jeg håber virkelig, at aftalen holder, og at premierminister May kan få opbakning til den. Med en aftale kan vi få sikret rammerne for samarbejdet fremover. Det vil være godt for EU, for Danmark og for Storbritannien. Men mon det går helt så let?

Det skal jeg nok vende tilbage med mere om i årets sidste nyhedsbrev i december, hvor jeg forhåbentlig også kan komme med gode nyheder om sagen om prisportalerne, som jeg også har skrevet om tidligere.